

РЕШЕНИЕ

№ 292

гр. Ловеч, 09.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, IX СЪСТАВ, в публично заседание на девети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЦВЕТОМИРА Г. ВЕЛЧЕВА

при участието на секретаря МАРИЯ КР. КАРАЛАШЕВА
като разгледа докладваното от ЦВЕТОМИРА Г. ВЕЛЧЕВА Гражданско дело
№ 20214310102105 по описа за 2021 година

Производството е образувано по повод постъпила молба от „ЮБЦ“ ЕООД против КР. ИЛ. Н. за установяване на вземане по заповед за изпълнение, произтичащо от договор за електронни съобщителни услуги.

В молбата се твърди, че между ответника и „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД е постигнато съгласие и сключен договор с предмет предоставяне електронни съобщителни услуги до № 0899321588, по тарифен план Smart M, срещу заплащане на месечна абонаментна такса от 23,99 лв., неограничени минути срещу такса от 8,00 лв. с ДДС и удвоени МВ на максимална скорост, за 1,99 лв. с ДДС, за срок от 24 месеца. Твърди се, че поради неизпълнение на задължения за погасяване на задължения за предоставени услуги за периода май – септември 2018 г., доставчикът на мобилни услуги има право, по силата на общите условия, приети от потребителя към договора, да ограничи предоставянето им и да откаже сключването на нов договор. На 03.09.2018 г. се твърди, че предоставянето на услуги до ответника е деактивирано. Поради не погасяване в срок на задължения по договора той е прекратен едностранно от оператора, а по партидата на ответника е начислена неустойка в размер на 49,98 лв.

Твърди се, че вземането по договорната връзка с „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД срещу ответника е прехвърлено с

договор за цесия от 16.10.2018 г. в полза на „С. Г. Груп“ ООД, който с последващ договор от 01.10.2019 г. го е прехвърлил в полза на ищеца. За продажбата на вземанията се твърди, че ответникът е уведомен.

Отправя се искане до съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника, че ищецът има вземане в размер на 49,98 лв. - неустойка по договор, сключен с “БТК” Ад, съгласно заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл. 410 ГПК. Заявено е искане за присъждане на разноси, сторени в исковата и заповедното производство.

Особеният представител на ответника оспорва иска и твърди, че не са налице основания за ангажиране отговорността му за заплащане на претендираната сума. Представителят оспорва твърденията на ищеца, че ответникът не е погасил задълженията си за предоставени му услуги по пет броя фактури. Твърди, че на 22.06.2021 г. договорната връзка, по която е начислена неустойката, се е трансформирала от срочна в безсрочна и по нея не са налице основанията, за предсрочно прекратяване поради виновно неизпълнение на задължения. Оспорва за прекратяването на договорната връзка, ответникът да е уведомен към датата 03.09.2018 г. По отношение на вземанията, възникнали преди 21.07.2021 г., ответникът навежда възражения за изтекла погасителна давност.

В хода на делото ищецът не участва чрез свой представител, а становище по заявената претенция заявява в молба-становище от 06.06.2022 г., като излага съображения за основателността ѝ.

Ответникът се представлява по делото от адв. В. Кр., която по същество излага становище за неоснователност на иска по съображения, изложени в отговора.

След преценка-поотделно и в съвкупност на събрания доказателствен материал, доводите и становищата на представителите на страните, съдът намира за установено следното от фактическа страна:

Въз основа на подадено заявление от „ЮБЦ“ ЕООД пред РС Ловеч е образувано ч. гр. д. № 1336 от 2021 г. В рамките на производството на 12.07.2021 г. е издадена заповед за изпълнение, с която е разпоредено на КР. ИЛ. Н. да заплати в полза на „ЮБЦ“ ЕООД сумата от 49,98 лв. - неустойка при предсрочно прекратяване на договор за далекосъобщителни услуги и сторените разноси в размер на 25,00 лв. – държавна такса и 180,00 лв. –

адвокатско възнаграждение. Заповедта е връчена чрез залепване на уведомление.

Между “Българска телекомуникационна кампания” ЕАД и КР. ИЛ. Н. е постигнато съгласие и сключен договор, по силата на който първият се е задължил да предоставя мобилни услуги до номер 0899321588 по абонаментен план VIVACOM Smart M, срещу заплащане на месечна абонаментна такса в размер на 23,99 лв. за срок от 24 месеца, до 22.06.2018 г. В договора е уговорено, че при прекратяване на договора по вина на абоната, той дължи на “БТК” АД неустойка, равна на оставащите до края на срока, но не повече от трикратния им размер, месечни абонаментни такси за услуги на срочен абонамент, за които договора се прекратява, включително за допълнителни услуги по техните стандартни размери без отстъпка, както и отстъпките от абонаментните планове и от пазарните цени на устройството, съответстващи на остатъка от срока на договора. Н. е декларирал, че е запознат с политиката на БТК ЕАД за кредитна оценка, както и че за неуредените случаи в договора се прилага Общите условия.

В общите условия към договора е предвидена възможност за прекратяване на договорната връзка едностранно от БТК, с 30-дневно писмено предизвестие при неизпълнение на задължението за плащане в срок, а при универсални услуги при системно неизпълнение на задължението за плащане на дължимите суми /т. 50.6, б. “в” от ОУ/.

По делата са ангажирани пет фактури, издадени от “БТК” ЕАД на името на ответника за периода юни 2018 – октомври 2018 г.

От фактура, издадена на 01.06.2018 г., се установява, че същата касае отчетен период 01.05.2018 г. - 31.05.2018 г., като с нея е начислена за плащане сумата от 44,05 лв., с ДДС - предоставени услуги към мобилни номера 0876751217 и 0877650889, със срок за плащане до 18.06.2018 г.

От фактура, издадена на 01.07.2018 г., се установява, че същата касае отчетен период 01.06.2018 г. - 30.06.2018 г., като с нея е начислена за плащане сумата от 44,05 лв. с ДДС - предоставени услуги към мобилни номера 0876751217 и 0877650889, със срок за плащане до 18.07.2018 г.

От фактура, издадена на 01.08.2018 г., се установява, че тя касае отчетен период 01.07.2018 г. - 31.07.2018 г., като с нея е начислена за плащане сумата от 32,58 лв., с ДДС - предоставени услуги към мобилни номера 0876751217 и

0877650889, със срок за плащане до 18.08.2018 г.

От фактура, издадена на 02.09.2018 г., се установява, че тя касае отчетен период 01.08.2018 г. - 31.08.2018 г., като с нея е начислена за плащане сумата от 12,59 лв., с ДДС - предоставени услуги към мобилни номера 0876751217 и 0877650889 и 0,77 лв. лихва за забава, със срок за плащане до 18.09.2018 г.

Фактура, издадена на 01.10.2018 г., е на стойност 351,74 лв., като тя включва стойност на услугите с ДСС минус 10,79 лв., 0,82 лв. - лихва за забави, 243,67 лв. - корекции и 118,04 лв. задължения за минал период. В приложение към фактурата е посочено, че в сумата по корекция се включва неустойка по тарифни план Smart M и i - Traffic S + до номера 0876751217 и 0877650889.

Между “Българска телекомуникационна кампания” ЕАД и “С.Г.Груп” ООД е постигнато съгласие и сключен договор, по силата на който първият прехвърля в полза на втория, срещу заплащане на договорената цена, вземания, описани в приложение № 1. Страните са уговорили, че приложение № 1, представлява списък, таблица в електронна форма за всеки един от длъжниците, както следва: име, ЕГН, адрес, фактурирани вземания и дължима сума. В потвърждения за прехвърляне на вземания е удостоверено от “БТК” АД прехвърлянето вземане срещу КР. ИЛ. Н. в размер на 49,98 лв.

“Българска телекомуникационна кампания” ЕАД е овластил “С.Г.Груп” ООД, в качеството му на цесионер по договор за продажба на вземания от 16.10.2018 г., сключен между “Българска телекомуникационна кампания” ЕАД и “С.Г.Груп” ООД, с правата да представлява БТК пред лицата, чиито задължения към БТК са предмет на прехвърляне по договора за цесия, като изпраща уведомителни изявления по чл. 99, ал. 3 ЗЗД и ги подписва, като няма право да преупълномощава трети лица с правата по пълномощното.

Между “С.Г.Груп” ООД и “ЮБЦ” ЕООД е постигнато съгласие за прехвърляне на вземания в размер на 70 000 418,53, формирани от портфолио от закупени вземания по договори от 16.10.2018 г., сключен с “Българска телекомуникационна кампания” ЕАД, от 28.09.2018 г., сключен с “Кредихелп” ООД, от 12.02.2019 г., сключен с “Кредит респект” ООД от 13.01.2012 г., сключен с “Теленор България” ЕАД, срещу заплащане на договорена цена. С договора “С.Г.Груп” ООД се е задължил да уведоми длъжниците за прехвърлянето и да упълномощи “ЮБЦ” ЕООД да извърши уведомяването от негово име и за своя сметка.

В извлечение към договор за цесия от 01.10.2019 г., сключен между “С.Г.Груп” ООД и “ЮБЦ” ЕООД, е посочено, че с него е прехвърлено вземане срещу КР. ИЛ. Н., произтичащо от договори за мобилни услуги, подписани преди 01.10.2019 г. в размер на 49,98 лв.

“БТК” ЕАД чрез пълномощника си “С.Г.Груп” ООД и “ЮБЦ” ЕООД, в качеството му на цедент по договор от 01.10.2019 г., са отправили изявление до КР. ИЛ. Н., че въз основа на договор, сключен между “Българска телекомуникационна кампания” ЕАД и “С.Г.Груп” ООД, на 16.10.2018 г. са прехвърлени задълженията ѝ към “БТК” ЕАД по договори за мобилни услуги, в размер на 49,98 лв., като “С.Г. Груп” ООД е овластен с правото да я уведоми за прехвърлянето. На основание чл. 99, ал. 3 ЗЗД “С.Г. Груп” ООД я уведомява, че с договор за цесия, сключен с “ЮБЦ” ЕООД, е прехвърлил вземанията срещу нея.

С оглед на така очертаната фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Предявен е иск за установяване на вземания по заповед – вземане за заплащане на неустойка при разваляне на договора за електронни съобщителни услуги, с правна квалификация чл. 415, ал. 1, вр. чл. 422 ГПК, вр. чл. 229 ЗЕС, вр. чл. 92 ЗЗД.

“БТК” ЕАД и ответника са се намирали в договорни отношения с предмет предоставяне на електронни услуги. Договорната връзка е възникнала като срочна. След изтичане на уговорения в нея срок - 22.06.2018 г., тя се е трансформирала в безсрочна при същите условия, по аргумент от чл. 229а ЗЕС.

Ищецът търси установяването на неустойка при предсрочно прекратяване на договорната връзка.

Възникването на вземането за заплащане на неустойка при прекратяване /разваляне/ на договорната връзка, съгласно уговореното между страните, е обусловено от неизпълнение на задължението за заплащане на цената за предоставени услуги и отправено 30-дневно писмено предизвестие от БТК до длъжника. По делото не е установено по партидата на длъжника да са начислени суми за предоставени мобилни услуги, за които той да не е предложил изпълнение. Ангажираните четири броя фактури, издадени за отчетен период 01.05.2018 г. 31.08.2018 г. не касаят услуги, предоставени по

договора, от които ищецът черпи права. Начислената във връзка с тези непогасени задължения неустойка също не касае договорната връзка, по която се търси установяване на вземане. Дори и да е налице неизпълнение от страна на ответника по делото не са налични доказателства ищецът да е упражнил правото си да развали договорната връзка. В хода на производството той не е поддържа да е предприел действия в тази насока, а заявява, че, поради неизпълнението на задължението за заплащане на цената, предоставянето на услуги по договорните връзки е деактивирано. Деактивирането на услугите е конклюдентно действие за прекратяването ѝ, но извършването му не поражда в полза на кредитора право да претендира заплащане на неустойка за развалянето ѝ. От казаното следва, че в хода на производството ищецът не е доказал възникването на вземане за заплащане на неустойка за разваляне на договорните връзки в полза на БТК. Изводът на съда за липса на вземане в полза на БТК за заплащане на неустойка, изключва възможността за произнасяне по възражението на ответника за погасяването му по давност.

Дори да приемем, че БТК е имал вземане срещу ответника за заплащане на неустойка, то в производството не е доказано, че ищецът да е негов титуляр.

От ангажираните по делото договори за цесия се установява, че между “БТК” ЕАД и “С.Г.Груп” е постигнато съгласие за сключване на договор с предмет продажба на вземания, индивидуализирани в приложение, неразделна част от договора. Представено е извлечение от приложението, в което прехвърлителя /“БТК” ЕАД/ е удостоверил, че предмет на договора за продажба е вземане срещу КР. ИЛ. Н., с размер от 49,98 лв. Вземането е индивидуализирано само чрез посочване на длъжника и размера на вземанията, но не и чрез посочване на основанието, от което то произхожда /договор и конкретна уговорка, включена в него/. Само на база на тези белези на правоотношението, от което е възникнало вземането/вземанията - длъжник и общи размер, не може да се направи несъмнен извод, че предмет на първия договор за цесия са били именно вземаният, за които заявителя търси установяване. След като не е доказано по несъмнен начин, че въз основа на първия договор за цесия праводателят на ищеца е станал е придобил вземане срещу ответника, предмет на издадената заповед за изпълнение, то не можем да направим извод, че това вземане е било предмет и на втория договор за цесия. В ангажирането към него извлечение “С.Г.Груп” ООД е удостоверил, че с

договора в полза на “ЮБЦ” ЕООД се прехвърля вземане срещу КР. ИЛ. Н. по договор за мобилни услуги, подписан преди 01.10.2019 г., в размер на 49,98 лв. От казаното е видно, че и в това извлечение нямаме данни освен за длъжника и размера на вземането, относно основанието, формиращо търсената сума. В извлечението е посочено, че се касае за вземане по договора за електронни услуги, но основанието също не е индивидуализирано до степен такава, че да не остава съмнение, че касае именно това, което е предмет на издадената заповед за изпълнение.

В тежест на ищеца е да установи, че въз основа на поредица от договори за цесия е титуляр на вземането, за което е издадена заповед за изпълнение. В производството той не е провел пълно и главно доказване за установяване на този факт, с оглед на което заявената от него установителна претенция следва да бъде отхвърлена.

Ищецът е заявил искане за присъждане на сторените в производството, в това число в заповедното, разноски. При изхода на спора съдът намира, че това иска следва да се остави без уважение.

В производството по делото ответникът е представляван от адвокат, на който следва да се изплати възнаграждение в размер на 150,00 лв. от внесения депозит, за което се издаде РКО.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от “ЮБЦ” ЕООД /сега с наименование “УГРЕНОВА ЕСТЕЙТ” ЕООД/, с ЕИК 205680303, с адрес за кореспонденция: гр. София, бул. “България” № 81, вх. В, ет. 8, представлявано от Юлиян Бойчев Цампаров иск за установяване по отношение на КР. ИЛ. Н., с ЕГН *****, с адрес: *** за установяване съществуването на вземане в размер на 49,98 лв. /четиридесет и девет лева и деветдесет и осем стотинки/ - неустойка за предсрочно прекратяване на договори с клиентски номер 14095234003 от 22.06.2016 г., сключен между КР. ИЛ. Н. и „Българска телекомуникационна компания” ЕАД, предмет на издадена Заповед № 700 за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 12.07.2021 г., издадена по ч. гр. д. № 1336 от 2021 г. на РС Ловеч.

ОТХВЪРЛЯ искането на “ЮБЦ” ЕООД /сега с наименование “УГРЕНОВА ЕСТЕЙТ” ЕООД/, с горните данни, за присъждане на сторените по делото разноси.

ДА СЕ ИЗПЛАТИ на адв. В. Кр. - особен представител на ответника КР. ИЛ. Н., възнаграждение в размер на 150,00 лв. от внесения депозит, за което се издаде РКО.

Решението може да се обжалва в 2-седмичен срок от връчването му на страните пред Окръжен съд Ловеч.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____